

Núm. de Protocol: AD-060-2/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 4 2

PARTS:

Apel.lant: Sr. A.A.C.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. F.G.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: Sra. I.S.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de novembre de
1995

El Tribunal Superior de Justícia, Sala
Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions
número AD-060-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat
observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el
magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer
del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de 23 de maig de 1995 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda interposada pel Sr. A.A.C. contra l'acord del M.I. Govern de data 24 d'agost de 1994, que al seu torn va desestimar el recurs de reposició formulat contra l'acord de 25 de maig del mateix any, mitjançant el qual fou imposada al recurrent una sanció de 2.936.115 pessetes de multa, com autor d'una infracció de contraban, en no haver presentat les declaracions corresponents a l'Impost de mercaderies indirecte per diverses importacions realitzades mitjançant paquet postal.

2.- Contra aquesta sentència, la part agent presentà recurs d'apel·lació el 13 de juny de 1995, el qual fou formalitzat el 7 de juliol següent davant d'aquet Tribunal Superior de Justícia. El recurrent reitera, en defensa de les seves pretensions, els mateixos arguments que ja va exposar a la primera instància, que es refereixen a la incorrecta qualificació dels fets per part de les resolucions impugnades com a constitutius d'una infracció de contraban, en lloc d'una infracció lleu de l'article 27.1.c) de la Llei de l'Impost de mercaderies indirecte de 26 de juny de 1991.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'actora se'n va donar trasllat al M.I. Govern, el qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 24 de juliol de 1995, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4.- El dia 13 d'octubre de 1995 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present

recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Atès que no es plantegen en aquest recurs discrepàncies de cap mena sobre els fets que són imputats al recurrent, consistents en la manca de declaració davant els serveis de Duana de diverses importacions de productes realitzades mitjançant paquet postal, en el termini de vuit dies que preveu l'article 8.1 de la Llei de taxes sobre el consum de 30 de desembre de 1985, l'única qüestió litigiosa es redueix a determinar si resulta correcta la qualificació d'aquets fets com a constitutius d'una infracció de contraban, tal i com es fa en els acords impugnats i va ser confirmat per la sentència apel·lada, o bé resulta procedent tipificar-los com una infracció lleu de l'article 27.1.c), en relació amb l'article 17.3 de la Llei de l'Impost de mercaderies indirecte.

Tercer.- L'article 24.1.a) d'aquesta darrera llei considera infracció de contraban qualsevol importació o exportació de mercaderies o de béns duta a terme, entre d'altres supòsits, sense declaració, sempre que aquest fet produís, cas de prosperar, una defraudació de l'impost.

Aquest precepte ha de ser posat en relació amb l'article 8.1 de la Llei de taxes sobre el consum, abans esmentat, que es refereix a l'obligació de declarar les importacions o exportacions fetes mitjançant paquet postal dins els vuit dies següents a la realització del fet imposable.

L'examen conjunt d'aquestes normes legals porta a la conclusió de que la manca de declaració, amb la corresponent manca de pagament de l'impost, comporta efectivament la comissió d'una infracció de contraban, ja que concorren tots els elements que caracteritzen aquesta infracció, con són: a) l'activitat del subjecte passiu consistent en la importació o exportació de determinats béns o mercaderies; b) l'omissió de la preceptiva declaració als serveis de Duana; i c) el resultat objectiu del perjudici per a la Hisenda pública derivat de la manca de cobrament del deute tributari que corresponia satisfer a l'interessat.

Quart.- La infracció lleu que l'apel·lant considera que ha estat comesa consisteix, segons l'article 27.1.c) de la Llei de l'I.M.I., en el fet de no presentar dins el termini de temps fixat pel servei de Duana els documents

requerits d'acord amb l'article 17 de la mateixa llei, o de no presentar els requerits, sinó d'altres d'improcedents.

La referència a l'incompliment del deure de presentar els documents sol·licitats per l'Administració duanera implica que un dels elements essencials d'aquesta infracció el constitueix precisament l'existència d'aquest requeriment previ per part dels serveis de la Duana. Es tracta, en conseqüència, d'una infracció de tipus formal que no inclou els supòsits en que es produeix una defraudació de l'impost.

En el cas que ara s'examina, l'obligació de declarar les importacions dutes a terme per l'interessat no era subsegüent a un previ requeriment de l'Administració, sinó que, com bé diu la sentència apel·lada, corresponia realitzar-la *ex lege* a l'importador, de manera que l'incompliment d'aquesta obligació no pot ser considerat, en cap cas, com una falta lleu de l'article 27.1.c) de la Llei de l'I.M.I.

La infracció comesa per l'apel·lant ha estat, doncs, correctament qualificada, per la qual cosa procedeix desestimar íntegrament el present recurs.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. A.A.C. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles el 23 de maig de 1995, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré